

Күнгилга дават. (Туркум шъерлар)

05:00 / 07.03.2017 3038

Нотоб бўлма жисмим эгаси кўнгил

Ўзгалардан қидирма айбу нуқсон.

Қалбни покла ўз айбингни билгил

Сен гўё вужудим ичра бир осмон.

Қалбингдаги кўзгуга боқ, юв уни

Тарбият эт сен ҳусни-хулқингни.

Хотиржам тургил охират куни

Бас, тий энди суяксиз тилингни.

Ҳикмат талаб бўл – илмга интил

Адаб соҳиби бўлгил очиқ юзли.

Харомдан қоч, шубҳадан тийил

Мўмин гўзал бўлур доим ҳаёли.

Бу дунёда меҳмонсан кўнглим

Эй қалб! Поклик сенга ярашар.

Азобга қўйма ўзингни нафсим

Ёмонга қўлин бигиз қилишар.

Эрта кун очиқ юзла турайлик

Нафсни бошла энди йўлинга.

Маҳшарга хотиржам борайлик

Огоҳ бўл, қараб юргил йўлинга.

Эй кўнгил яхшига ёндош то қабр қадар

Нурга талпингил, ҳикмат аҳлидан бўл.

Илмсиз хароб бўлар дунё беш-баттар

Билгил нури зиёла чароғондир умр йўл.

Тирикчилик деб ўтса умринг ачингил

Бас, энди етар, ечингил гуноҳлардан.

Шошил тавбага Аллоҳимга эгилгил

Амалсиз наф йўқ охиратда оҳлардан.

Қиёматни уйғотади гуноҳкор фосиқлар

Дуо қил чўғга айланмасин илоҳим имон.

Яхшилик қиласлар Аллоҳимга ошиқлар

Огоҳ бўлгил! Ҳисоб бор олдингда инон.

Аллоҳнинг сиддиқ бандаси бўл, бу баҳт

Дунё зийнатларин, бойликни тупроқ бил.

Үзига ошиқ қилса шудир асли баҳту-тахт

Йүқликка сабр айлагил тилингни тия бил.

Оч қолсанг шуқр қил-у, хушнуд бўлгил

Дунё аҳли бойликда шодмон бўлгандай.

Тақво либосида бўл-у, тавоъзуда юргил

Дардинг очмай доим юргил кулгандай.

Ишқ шаробига етмоқ бўлсин насиб сенга

Харомни тарқ этгил бу авомлар зуҳдиdir.

Халолни ҳам кўпи кўп бу насиҳат сенга

Дунё чалғитмасин бу хослар зуҳдиdir.

Бас қайтгил энди Аллоҳга, амрига эгил

Яхшилик ичра яшаб, нафсингни ўлдир.

Келса бало ҳам шодлик, Аллоҳдан бил

Амал дафтaringни савобга тўлдир.

Вафоли бўлгил эй кўнгил

Вафосизни дўст тутма.

Бас, Аллоҳ амрига күнгил

Вафосиздан лутф кутма.

Етар эй күнгил, бўл энди мард!

Мўмин бўл-у, яхшилик ичра юр.

Уммат бўлиб бўлмада номард

Охиратда Набийлар ёнида тур!

Хусни ибдито кўйида ёндин

Ҳаё имонимни боласи бўлди.

Сабру қаноат отига миндим

Юракларга муҳаббат тўлди.

Хайриятга талпиндим доим

Гуноҳ қилсам куйди виждон.

Бўлмасидан қиёмат қоим

Фидо бўлсин исломга жон.

Дониш Фазл Балхий дебдилар:

Муҳаббат исордир, маноси тўртдир.

Тил зикрда доим күнгил хотиржам унда
Такбирда ибодатда қоим, дуода тонгда.

Хақ билан тутиңган унс, ошиқдир Анга
Ишқида оввора доим дунё унга дүстмас.
Эй одам, улуғлардан ҳикмат бул санга
Мүмин мүминни ҳеч устидан кулмас.

Эй күнгил мунча хотиржамсан
Қиёматлар борку ҳали олдингда.
Сүнги нафас мүминмисан ё ажам
Билмассан кимсан кетар онингда.

Қалбинг қулоқлари беркилмасин
Насихатга эшик оч, харомдан қоч.
Қилгил яхшилик бирор билмасин
Нафсни ўлдир! Бас, кўзингни оч!

Тарбият эт ҳусни-хулқингни
Набий-ку ўзи бизга муаллим.
Ҳалолдан изла-да ризқингни

Айт хаққа юриб адашди ким.

Ёмонлар дунёни зулмат қиласы

Разолатта ботма нафс күйида.

Гунохлар имонни қалбдан юлады

Қолма дүстим жаҳолат қўйнида.

Қувонса инсон биродари балосига

Мўминми у қандоғ қарар Худосига.

Ё Раб мўминга малҳам қил мани

Қандоғ чидай биродарим азасига.

Жоним фидо бўлсин мўмин учун

Сарф бўлсин бу жоним қувончига.

Улар ғамнок бўлса дилимда тугун

Туз сепсалар жоим оғрир яросига.

Нафсимга банди қилмагил – Илоҳи

Саждалар кўп қиласай навқиронимда.

Дуогўй бўлай кўзлари намли нурони

Фақир таоми қолмасин қозонимда.

Йиғлайман, ибодатларим оз Аллоҳим

Ё Раббий! Тилимни доим зикрла намла.

Илтижо истиғфорда ёришсин тонгим

Паноҳинга олгил лаъин қилмасин ҳамла.

Яхшилик соғинсам үзимга қандай мўмин бўлай

Жами саодат сизга бўлсин азиз диндошларим.

Мадор кетса белдан мен сизларга жон бўлай

Рахмат тилаб сизга тинмасин кўз ёшларим.

Мен бир дўстингиз, осий қул, гуноҳкор банда

Азизларим дуоларингиздан умидвор бўлгум.

Хидоятда бўлайлик истиғфорни қилмай канда

Сўзим қиласай энди муҳтасар, ассалому алайкум.

Фарҳодбек Жўраев

Андижон шаҳри